

ВИКОРИСТАННЯ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ, ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА МОДЕРНІЗАЦІЇ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ СУСПІЛЬСТВА

Гаража Р.Ю.

Науковий керівник – ст. викл. Жидкова О.О.

Харківський національний університет радіоелектроніки
(61166, Харків, просп. Науки, 14, каф. філософії, тел.(057)702-14-65)

e-mail: roman.harazha@nure.ua

The paper considers the possible impact of Internet technologies on the system of political institutions, as well as trends in the use of Internet communications in politics. It is emphasized that Internet communication is an integral part of the political process, performing the functions of information exchange between actors of political interaction, political institutions and civil society organizations. The advantages and disadvantages of using Internet technologies as a tool of political communication are identified.

На сучасному етапі інформаційної революції, внаслідок вибухового розвитку засобів масової інформації та комунікації, особливе значення в політичних відношеннях отримує інформаційна політика, яка забезпечує можливість формувати позитивний імідж політичного актора, впливати на громадську думку, змінювати у потрібному напрямку зміст масової свідомості та колективного розуму. Наприклад, під час президентських виборів чи виборів до парламенту, і загалом під час будь-яких важливих політичних подій спостерігається особлива активність. Можна стверджувати з упевненістю, що перемогти в боротьбі за владу не маючи доступу до засобів масової комунікації (ЗМІ) та мережі Інтернет практично не можливо, адже це найдієвіші способи впливу на електорат [1]. Важливість Інтернет-технологій у ході виборів підтвердила остання президентська кампанія в США. Доля найвпливовішої посади у світі, фактично вперше в історії Штатів, залежала від активності кандидатів у мережі. Комп'ютерна мережа Інтернет є дуже впливовою і тому широко використовується для вирішення політичних задач, адже охоплює відразу три основні напрямки взаємодії з громадянами, а саме масовий, груповий та міжособистісний та діє на локальному, національному і, навіть світовому масштабі. Іншими словами, щоб досягнути успіху на політичній арені використання даної мережі є необхідною умовою [2].

Але, як будь-яке соціальне явище, використання мережі Інтернет, має як позитивні, так і негативні сторони. Загалом прийнято вважати, що сучасні технології, спростивши доступ до інформації, посприяли боротьбі за демократію проти авторитаризму (феномени Арабської весни у країнах Північної Африки та Близького Сходу та Революції парасольок у Гонконзі, під час яких протести координувалися за допомогою соціальних мереж). У 2000 році уряд Естонії перейшов на безпаперове засідання кабміну, а у

2005 відбулися перші вибори, під час яких громадяни могли голосувати через Інтернет.

Однак разом з тим спростився й доступ до особистої інформації: ім'я, місце проживання та роботи, інтереси та політичні погляди опинилися у відкритому доступі. У 2003 році почала роботу система фільтрації вмісту Інтернету в Китайській народній республіці (КНР), що фактично стало актом цензури, а з 2010-х років урядом КНР почала реалізовуватися система соціального кредиту, що полягає в оцінці окремих громадян за різноманітними параметрами, інформація про які отримується за допомогою інструментів масового стеження та технології аналізу великих даних [3]. Згідно з дослідженням організації Freedom House за 2020 рік, лише 20% Інтернет-користувачів живуть у країнах з «вільним» Інтернетом, у той час як 35% з «не вільним».

Таким чином, використання мережі Інтернет у діяльності суб'єктів політики є необхідною умовою модернізації та вдосконалення самої політичної системи. Інтернет як нове інформаційно-комунікаційне середовище надає нові можливості для ведення передвиборчих кампаній, надає різноманітні канали взаємодії з виборцями. Для трансформації соціальних, політичних та економічних відносин у суспільствах, що знаходяться у процесі переходу до демократії вкрай важливим фактором виступає простір Інтернет-комунікацій. Епіцентр політичних подій поступово переміщується з площини ідеологій, бюрократичних та партійних організацій до іміджевих стратегій, комунікативних та політичних технологій, які реалізуються в Інтернет-комунікаціях.

Тож, підбиваючи підсумки, варто зазначити, що розвиток даної технології неодмінно має продовжуватись, в тому числі задля забезпечення функціонування демократичних інститутів в умовах суспільно-політичних перетворень Інформаційної епохи.

Перелік посилань

1. Овчаров А. Вплив соціально-психологічних технологій на соціальне середовище // Соціальна психологія. – 2008. – №6. – С.34-42.
2. Бебик В. Інформаційно-комунікативний менеджмент у глобальному суспільстві: психологія, технології, паблік рілейшнз / В.Бебик. – К.: МАУП, 2005. – С.50-52.
3. Гордеев А. Цифровая диктатура: как в Китае вводят систему социального рейтинга. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.rbc.ru/business/11/12/2016/584953bb9a79477c8a7c08a7>